

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Milczek

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Agnieszka Pyszczak

w obecności oskarżyciela publicznego z Urzędu Skarbowego w P. K. M.

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 17 grudnia 2019r.

sprawy P. L. syna J. i D. z domu P., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w P., woj. (...), w okresie od 25 października 2016 r. do 25 stycznia 2017 r., działając w warunkach czynu ciągłego, tj. w krótkich odstępach czasu oraz z wykorzystaniem takiej samej sposobności, podał nieprawdę w złożonych do Urzędu Skarbowego w P., woj. (...), deklaracjach Y. (...) za III kwartał i IV 2016 r., dot. prowadzonej działalności gospodarczej (NIP: (...)), zaniżając przez to podatek podlegający wpłacie do urzędu skarbowego odpowiednio:

- 1) za III kwartał 2016 r. o 1.788,00 zł,
- 2) za IV kwartał 2016 r. o 11.606,00 zł,

wskutek czego narażono na uszczuplenie podatek od towarów i usług w łącznej kwocie 13.394,00 zł

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 2 K.k.s. w zw. z art. 6 § 2 K.k.s.

II. w P., woj. (...), w okresie od 20 lutego 2015 r. do 20 lutego 2017 r., działając w warunkach czynu ciągłego, tj. z wykorzystaniem takiej samej sposobności, nie wpłacał w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na konto Urzędu Skarbowego w P. przez płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych(NIP: (...)) podatku pobranego od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom, w kwotach odpowiednio:

- 1) 265,00 zł za styczeń 2015 r.,
- 2) 303,00 zł za marzec 2015 r.,
- 3) 329,00 zł za sierpień 2015 r.,
- 4) 329,00 zł za październik 2015 r.,
- 5) 319,00 zł za grudzień 2015 r.,
- 6) 149,00 zł za styczeń 2016 r.,
- 7) 149,00 zł za luty 2016 r.,

- 8) 329,00 zł za marzec 2016 r.,
- 9) 329,00 zł za kwiecień 2016 r.,
- 10) 329,00 zł za maj 2016 r.,
- 11) 329,00 zł za czerwiec 2016 r.,
- 12) 329,00 zł za lipiec 2016 r.,
- 13) 621,00 zł za sierpień 2016 r.,
- 14) 187,00 zł za wrzesień 2016 r.,
- 15) 187,00 zł za październik 2016 r.,
- 16) 187,00 zł za listopad 2016 r.,
- 17) 187,00 zł za grudzień 2016 r.,
- 18) 323,00 zł za styczeń 2017 r.,

wskutek czego narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych w łącznej kwocie 5.180,00 zł

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 77 § 3 K.k.s. w zw. z art. 6 § 2 K.k.s.

III. w P. woj. (...), w okresie od 2 maja 2017 r. do 13 listopada 2018 r., uporczywie nie wpłacał na konto Urzędu Skarbowego w P., podatku dochodowego od osób fizycznych dot. dochodów uzyskanych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (NIP: (...)), zadeklarowanego jako podatek do wpłaty w kwocie 3.542,00 zł w złożonym 2maja2017r.do Urzędu Skarbowego w P. zeznaniu o wysokości uzyskanego dochodu (poniesionej straty) PIT-36 za 2016 r., narażając na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 3.542,00 zł

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks

I.oskarżonego P. L. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt I wyczerpującego dyspozycję art. 56§ 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na podstawie art. 56 § 2 kks wymierza mu karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych;

II.oskarżonego P. L. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z pkt II wyczerpującego dyspozycję art. 77 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks , w pkt III dyspozycję art. 57 § 1 kks i za to na podstawie art. 57 § 1 kks w zw. z art. 50 § 1 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 1500 (tysiąca pięćset) złotych;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adv. T. Z. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem obrony oskarżonego wykonywanej z urzędu;

IV. zwalnia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 109/19	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>o.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	P. L.	I. w P., woj. (...), w okresie od 25 października 2016 r. do 25 stycznia 2017 r., działając w warunkach czynu ciągłego, tj. w krótkich odstępach czasu oraz z wykorzystaniem takiej samej sposobności, podał nieprawdę w złożonych do Urzędu Skarbowego w P., woj. (...), deklaracjach Y. (...) za III kwartał i IV 2016 r., dot. prowadzonej działalności gospodarczej (NIP: (...)),	

zaniżając przez to podatek podlegający wpłacie do urzędu skarbowego odpowiednio:

3) za III kwartał 2016 r. o 1.788,00 zł,

4) za IV kwartał 2016 r. o 11.606,00 zł,

wskutek czego narażono na uszczuplenie podatek od towarów i usług w łącznej kwocie 13.394,00 zł

II. w P., woj. (...), w okresie od 20 lutego 2015 r. do 20 lutego 2017 r., działając w warunkach czynu ciągłego, tj. z wykorzystaniem takiej samej sposobności, nie wpłacał w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na konto Urzędu Skarbowego w P. przez płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych (NIP: (...)) podatku pobranego od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom, w kwotach odpowiednio:

10) 265,00 zł za styczeń 2015 r.,

11) 303,00 zł za marzec 2015 r.,

12) 329,00 zł za sierpień 2015 r.,

13) 329,00 zł za październik 2015 r.,

14) 319,00 zł za grudzień 2015 r.,

15) 149,00 zł za styczeń 2016 r.,

16) 149,00 zł za luty 2016 r.,

17) 329,00 zł za marzec 2016 r.,

18) 329,00 zł za kwiecień 2016 r.,

19) 329,00 zł za maj 2016 r.,

20) 329,00 zł za czerwiec 2016 r.,

21) 329,00 zł za lipiec 2016 r.,

22) 621,00 zł za sierpień 2016 r.,

23) 187,00 zł za wrzesień 2016 r.,

24) 187,00 zł za październik 2016 r.,

25) 187,00 zł za listopad 2016 r.,

26) 187,00 zł za grudzień 2016 r.,

27) 323,00 zł za styczeń 2017 r.,

wskutek czego narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych w łącznej kwocie 5.180,00 zł

III. w P. woj. (...), w okresie od 2 maja 2017 r. do 13 listopada 2018 r., upoczywie nie wpłacał na konto Urzędu Skarbowego w P., podatku dochodowego od osób fizycznych dot.

		<p>dochodów uzyskanych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (NIP: (...)),zadeklarowanego jako podatek do wpłaty w kwocie 3.542,00 zł w złożonym 2maja2017r.do Urzędu Skarbowego w P. zeznaniu o wysokości uzyskanego dochodu (poniesionej straty) PIT-36 za 2016 r., narażając na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 3.542,00 zł</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1/ podanie nieprawdy w złożonych do Urzędu Skarbowego w P., deklaracjach VAT i narażenie na uszczuplenie podatku od towarów i usług;	Informacja o popełnionym przestępstwie	4-7	
Dane z deklaracji VAT	8-11		
Zestawianie danych z deklaracji VAT	12		
Karta kontowa dotycząca wpłaty VAT	13		
2/nie wpłacanie w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na konto Urzędu Skarbowego w P. przez płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych,	Karta weryfikacji informacji rocznej PIT-AR	15	

podatku pobranego od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom i narażeni na uszczuplenie podatku dochodowego od osób fizycznych ;			
Dane z deklaracji PIT AR	17-25		
Karty kontowe dotyczące wpłat PIT – AR	26		
Lista zaległości	30		
3/uporczywie nie wpłacanie na konto Urzędu Skarbowego w P., podatku dochodowego od osób fizycznych dot. dochodów uzyskanych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i narażenie na uszczuplenie podatku dochodowego od osób fizycznych;	Dane z zeznania PIT- 36	28	
Karty kontowe dotyczące wpłat PIT-36	29		
Lista zaległości	30		
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodów.	
1-3	Informacja o popełnionym przestępstwie, dane z deklaracji VAT, zestawienie danych z deklaracji VAT, PIT-AR, PIT-36, karty kontowe, lista zaległości	Sąd w całej rozciągłości uznał za miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie treści wpływające ze zgromadzonych dokumentów. Całość dokumentacji, jaka została zebrana w sprawie, nie była kwestionowana, sporządzona przez uprawnione osoby, działające w ramach przysługujących im kompetencji, dawała podstawę, do przyjęcia jej, za miarodajną, w procesie ustalania stanu faktycznego.	
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I-II	P. L.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Art. 56 § 1 kks stanowi, podatnik, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na uszczuplenie, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie. § 2. Jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych. § 3. Jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu</p>			

zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe, § 4. Karze określonej w § 3 podlega także ten podatnik, który mimo ujawnienia przedmiotu lub podstawy opodatkowania nie składa w terminie organowi podatkowemu lub płatnikowi deklaracji lub oświadczenia lub wbrew obowiązkowi nie składa ich za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub składa je niezgodnie z wzorem dokumentu elektronicznego.

Czyn zabroniony z art. 56 kks polega na złożeniu przez podatnika organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu podmiotowi lub płatnikowi deklaracji lub oświadczenia, w której podaje on nieprawdę, zataja prawdę lub nie zawiadamia o zmianach danych, przez co naraża on podatek na uszczuplenie. Zachowanie takie możemy określić jako oszustwo podatkowe. Czyn zabroniony tego rodzaju może być popełniony jako przestępstwo skarbowe w typie podstawowym (art. 56 § 1 kks) bądź uprzywilejowanym (art. 56 § 2 w zw. z § 1 KKS) albo jako wykroczenie skarbowe (art. 56 § 3 w zw. z § 1 kks). Istotne jest, że w tym przypadku, w odróżnieniu od czynu zabronionego z art. 54

kks, następuje ujawnienie przedmiotu lub podstawy opodatkowania (F. Prusak, G. Skowronek, w: System PrKar, t. 11, 2018, s. 114–115). Natomiast czyn zabroniony z art. 56 § 4 KKS to samodzielne wykroczenie skarbowe polegające na niezłożeniu organowi podatkowemu lub płatnikowi deklaracji lub oświadczenia w terminie, lub wbrew obowiązkowi niezłożeniu ich za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Ogólnie można przyjąć, że przepis art. 56 kks chroni prawidłową realizację obowiązków podatkowych związanych konstrukcją samoobliczenia podatku, służących do ustalenia istnienia oraz wysokości zobowiązania podatkowego (wyr. SN z 26.1.2011 r., II KK 214/10, OSNKW 2011, Nr 4, poz. 34). Chodzi zatem o zapobiegnięcie powstania niebezpieczeństwa uszczuplenia dochodu Skarbu Państwa lub innych uprawnionych podmiotów z tytułu podatku poprzez uniknięcie przez podatnika wydatku z własnego mienia w wyniku wykonania ciężącego na nim zobowiązania podatkowego (post. SN z 1.3.2004 r., V KK 248/03, OSNKW 2004, Nr 5, poz. 51). Obowiązek podatkowy wynika z ustaw podatkowych i jest nieskonkretyzowaną

powinnością poniesienia przymusowego świadczenia pieniężnego w związku z zaistnieniem zdarzenia określonego w ustawach finansowych (post. SN z 1.3.2004 r., V KK 248/03, OSNKW 2004, Nr 5, poz. 51). Natomiast zgodnie z art. 9 ust. 1 PODOFizU opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c PODOFizU oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku. Jeżeli podatnik uzyskuje dochody z więcej niż jednego źródła, przedmiotem opodatkowania jest, co do zasady, suma dochodów ze wszystkich źródeł przychodów w danym roku podatkowym. Wobec tego oszustwem podatkowym (zatajenie prawdy) jest ukrycie niektórych dochodów podlegających sumowaniu.

Wykroczeniem skarbowym z art. 56 § 4 kks jest natomiast np. opóźnienie w złożeniu do urzędu skarbowego zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym, w terminie od 15 lutego do 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym. Przy czym

zeznania złożone przed początkiem terminu uznaje się za złożone w dniu 15 lutego roku następującego po roku podatkowym (art. 45 ust. 1 PODOFizU). Przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe z art. 56 kks mają charakter indywidualny i może je popełnić wyłącznie podatnik. Czynności sprawcze oszustwa podatkowego z art. 56 § 1-3 kks to podanie nieprawdy, zatajenie prawdy oraz niedopełnienie obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych. Podanie nieprawdy to podanie danych niezgodnych z rzeczywistością. Należy przy tym podkreślić, że ma to być działanie świadome. Do penalizowanego podania nieprawdy musi dojść przy składaniu deklaracji lub oświadczenia. Przy czym Trybunał Konstytucyjny przyjął, że pojęcie prawdy użyte w art. 56 kks odnosi się nie tylko do danych ujawnionych przez podatnika w deklaracji lub oświadczeniu, lecz także ich kwalifikacji, z punktu widzenia przepisów dotyczących danego rodzaju podatku. Podanie prawdy polega na przedstawieniu danych zgodnych z rzeczywistością, tzn. ze stanem faktycznym, oraz właściwej ich kwalifikacji w kontekście przepisów

dotyczących danego obowiązku podatkowego (wyr. TK z 12.9.2005 r., SK 13/05, OTK-A 2005, Nr 8, poz. 91). Popęlnienie czynu zabronionego z art. 56 § 1-3 KKS poprzez podanie nieprawdy może mieć miejsce jedynie przez działanie. Zatajenie prawdy to niepodanie wszystkich danych istotnych do ustalenia prawidłowej wysokości zobowiązania podatkowego. Inaczej mówiąc to nieujawnienie właściwemu organowi lub płatnikowi określonych informacji. Do penalizowanego zatajenia prawdy dochodzi przy składaniu deklaracji lub oświadczenia, w których treść nie obejmuje wszystkich danych istotnych z punktu widzenia podstaw do ustalenia istnienia oraz określenia wysokości zobowiązania podatkowego np. niepodanie niektórych dochodów. Popęlnienie czynu zabronionego z art. 56 § 1-3 kks poprzez zatajenie prawdy może mieć miejsce jedynie poprzez zaniechanie. Niedopełnienie obowiązku zawiadomienia o zmianie danych objętych deklaracją lub oświadczeniem może mieć miejsce jedynie przez zaniechanie. Jeżeli mowa jest o niedopełnieniu obowiązku to wcześniej musi istnieć obowiązek,

z którego wynika dla podatnika zobowiązanie poinformowaniu organu podatkowego o zmianie danych.Czynności sprawcze wykroczenia skarbowego z art. 56 § 4 kks to niezłożenie w terminie organowi podatkowemu lub płatnikowi deklaracji lub oświadczenia lub wbrew obowiązkowi niezłożenie ich za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Czyn zabroniony z art. 56 § 4 kks może być popełniony wyłącznie przez zaniechanie. Jednocześnie z tym czynem zabronionym mamy do czynienia jedynie wówczas, gdy podatnik ujawnił przedmiot lub podstawę opodatkowania. W tym tkwi też sedno sformułowania art. 56 § 4 kks. W skutek uprzedniego ujawnienia przedmiotu lub podstawy opodatkowania, organ podatkowy ma informację o istnieniu i wysokości podatku, zatem niezłożenie deklaracji lub oświadczenia, nie może doprowadzić do uchylecia się podatnika od opodatkowania. Tym samym dyspozycja tego przepisu nie mieści się w opisie oszustwa podatkowego z art. 56 § 3 KKS (P. Kardas, G. Łabuda , Kryminalizacja, s. 83). Strona podmiotowa przestępstwa skarbowego i wykroczenia skarbowego

określonego w art. 56 § 1–3 kks obejmuje umyślność w obu postaciach zamiaru tj. zamiar bezpośredni i ewentualny. Oznacza to, że podatnik podając nieprawdę lub zatajając prawdę, musi mieć świadomość niezgodności przedstawionych przez siebie danych z rzeczywistością. Przy czym odpowiedzialności karnej skarbowej podlega nie tyle sama nierzetelność deklaracji lub oświadczenia, co umyślne działanie lub zaniechanie podatnika w tym zakresie (wyr. TK z 12.9.2005 r., SK 13/05, OTK-A 2005, Nr 8, poz. 91). Także wykroczenie skarbowe z art. 56 § 4 kks może być popełnione umyślnie, zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym.

Z kolei zgodnie z dyspozycją art. 77 § 1-3 kks płatnik lub inkasent, który pobranego podatku nie wpłaca w terminie na rzecz właściwego organu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. § 2. Jeżeli kwota niewpłaconego podatku jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych. § 3. Jeżeli kwota niewpłaconego podatku nie przekracza

ustawowego progu,
sprawca czynu
zabronionego określonego
w § 1 podlega karze
grzywny za wykroczenie
skarbowe. § 4. Sąd może
zastosować nadzwyczajne
złagodzenie kary, a nawet
odstąpić od wymierzenia
kary lub środka karnego,
jeżeli przed wszczęciem
postępowania w sprawie
o przestępstwo skarbowe
określone w § 1 lub
2 wpłacono w całości
pobrany podatek na
rzecz właściwego organu. §
5. Sąd może odstąpić
od wymierzenia kary,
jeżeli przed wszczęciem
postępowania w sprawie
o wykroczenie skarbowe
określone w § 3 wpłacono
w całości pobrany podatek
na rzecz właściwego
organu.

Wykroczenie skarbowe z
art. 57 § 1 kks
polega na uporczywym
niewpłaceniu w terminie
podatku. Istotą tego
czynu zabronionego jest
uporczywość zachowania
podatnika, która przejawia
się w długotrwałym
uchybieniu lub
permanentnym
uchybieniu terminom
do zapłacenia należnego
podatku. Kodeks karny
skarbowy penalizuje
osobno niewpłacenie w
terminie podatku i
osobno niezgłoszenie
przedmiotu lub podstawy
opodatkowania. Podatnik,
który zgłosił przedmiot lub
podstawę opodatkowania,
a nie wpłacił w

terminie podatku lub zaliczki na podatek, odpowiada wyłącznie na podstawie art. 57 KKS za wykroczenie skarbowe, natomiast niezgłoszenie przedmiotu lub podstawy opodatkowania stanowi nadal przestępstwo skarbowe (art. 54 § 1 i 2 kks) chyba, że kwota podatku narzonego na uszczuplenie nie przekracza ustawowego progu, to mamy wówczas do czynienia z wykroczeniem skarbowym (art. 54 § 3 kks).

W świetle powyższych dowodów, wina oskarżanego została udowodniona.

Całokształt okoliczności przedmiotowych jednoznacznie wskazuje na bezpośredni zamiar towarzyszący zachowaniom oskarżonego raz sam fakt ich popełnienia.

Konsekwencją uznania winy oskarżonego stało się podjęcie odpowiedniej reakcji penalnej na popełnione przez niego przestępstwo i wykroczenia.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

P. L.	I	na podstawie art. 56 § 2 kks wymierzono oskarżonemu karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych;	<p>Oskarżony jest człowiekiem dorosłym, doświadczonym życiowo i w pełni poczytalnym. Z całą pewnością miał świadomość bezprawności i naganności czynu, którego się dopuścił oraz że w świetle okoliczności towarzyszących jego działaniu brak jest jakichkolwiek przesłanek, które usprawiedliwiają jego czyn, wyłączyłyby odpowiedzialność karnoskarbową, z uwagi na brak winy lub bezprawności czynu.</p> <p>Przy wymiarze kary oskarżonym Sąd wziął pod uwagę rodzaj naruszonego dobra prawnego tj. obowiązki podatkowe.</p> <p>Na korzyść oskarżonego Sąd uwzględnił niekaralność za przestępstwa skarbowe (k. 40).</p> <p>Orzekając liczbę stawek dziennych grzywny oraz wysokość jednej stawki dziennych sąd miał na uwadze brzmienie przepisu art. 23§ 3 k.k.s. Zgodnie z treścią art. 23 § 3 k.k.s. przy ustalaniu stawki dziennych grzywny należy wziąć pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe; stawka dzienna nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego</p>
-------	---	--	--

wynagrodzenia ani też przekraczać jej czterystukrotności.

Zgodnie z treścią art. 53 § 4 k.k.s. minimalne wynagrodzenie jest to wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314), które od dnia 1 stycznia 2018r. wynosiło 2100 zł. A, zatem wysokość stawki nie może być mniejsza niż 70 zł ani większa niż kwota 28 000 zł.

Oskarżony pracuje zarobkowo. W ocenie Sądu z uwagi na swoją sytuację osobistą, majątkową jest w stanie uiścić karę grzywny w orzeczonej wysokości, chociażby w ratach. Natomiast orzeczenie jej w wysokości żądanej przez oskarżyciela publicznego byłoby znacząco wygórowane i stanowiłoby rodzaj represji. Wprawdzie kara grzywny została orzeczona wobec oskarżonego w dolnej granicy zagrożenia ustawowego przewidzianego w art.56 § 2 kks, podobnie jak wysokość stawki dziennej, jednakże miały na to wpływ okoliczności wymienione wyżej.

Zdaniem Sądu kara w takim rozmiarze nie

przekracza stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości czynu, który popełnił. Orzeczoną karę grzywny należy uznać za wyważoną. W ocenie Sądu kara spełni zarówno cele wychowawcze w stosunku do oskarżonego, ukazując mu naganność takiego postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw skarbowych w przyszłości. Kara ta ma za zadanie ukazać społeczeństwu szybką i surową reakcję organów wymiaru sprawiedliwości na zachowanie sprzeczne z prawem i jako taka powinna kształtować w społeczeństwie prawidłowe postawy. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara skłoni go do przestrzegania prawa i zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Dolegliwości wynikające z wykonania kary uświadomią oskarżonemu nieopłacalność popełniania czynów zabronionych przez prawo.

Rozstrzygnięcie to odegra również istotną rolę w procesie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa – wzmocnione zostanie poczucie bezpieczeństwa oraz nieuchronności poniesienia odpowiedzialności karnej za zachowanie sprzeczne

			z obowiązującym prawem. Uczyni ono także zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, wpłynie na kształtowanie pozytywnych postaw wobec prawa oraz umocni takie postawy już istniejące.
P. L.	II	<i>na podstawie art. 57 § 1 kks w zw. z art. 50 § 1 kks wymierzono oskarżonemu karę grzywny w wysokości 1500 (tysiąc pięćset) złotych;</i>	<p>Przy wymiarze kary oskarżonemu Sąd wziął pod uwagę rodzaj naruszonego dobra prawnego tj. obowiązki podatkowe.</p> <p>Na korzyść oskarżonego Sąd uwzględnił nie karalność za przestępstwa powszechne oraz wykroczenia skarbowe.</p> <p>Sąd na podstawie art. 57§1 kks w zw. art. 50§1 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 1500 zł. Przy ustalaniu wysokości grzywny Sąd wziął pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.</p> <p>Oskarżony prowadzi działalność gospodarczą, jest rozwiedzony, nie ustalano, czy ma kogoś na utrzymaniu, albowiem nie można ustalić jego miejsca pobytu. W ocenie Sądu z uwagi na swoją sytuację osobistą, majątkową jest w stanie uiścić karę grzywny w orzeczonej wysokości, chociażby w ratach. Zauważyć należy, iż kara grzywny została orzeczona</p>

wobec oskarżonego w dolnej granicy zagrożenia ustawowego przewidzianego w art. 57 § 1 kks.

Zdaniem Sądu kara w takim rozmiarze nie przekracza stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości czynów, które popełnił. W ocenie Sądu kara spełni zarówno cele wychowawcze w stosunku do oskarżonego, ukazując mu naganność takiego postępowania oraz nieopłacalność popełniania wykroczeń skarbowych w przyszłości. Kara ta ma za zadanie ukazać społeczeństwu szybką i surową reakcję organów wymiaru sprawiedliwości na zachowanie sprzeczne z prawem i jako taka powinna kształtować w społeczeństwie prawidłowe postawy. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara skłoni go do przestrzegania prawa i zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Dolegliwości wynikające z wykonania kary uświadomią oskarżonemu nieopłacalność popełniania czynów zabronionych przez prawo.

Rozstrzygnięcie to odegra również istotną rolę w procesie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa –

			wzmocnione zostanie poczucie bezpieczeństwa oraz nieuchronności poniesienia odpowiedzialności karnej za zachowanie sprzeczne z obowiązującym prawem. Uczyni ono także zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, wpłynie na kształtowanie pozytywnych postaw wobec prawa oraz umocni takie postawy już istniejące.
5.	1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III-IV	<p>O kosztach obrony z urzędu rozstrzygnięto na podstawie do treści Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2017r. poz.1796).</p> <p>Orzeczenie o kosztach sądowych uzasadnia art. 624 § 1 k.p.k. w zw. art. 113 § 1 kks.</p>	
6. 1Podpis		